

מסורת הש"ס

(א) ויחסי... (ב) ויחסי... (ג) ויחסי... (ד) ויחסי... (ה) ויחסי... (ו) ויחסי... (ז) ויחסי... (ח) ויחסי... (ט) ויחסי... (י) ויחסי...

הגהות הב"ח

(א) הוב' ד"ה מקו' וכו' כשחיה ומוקרה דהוי הוא דכתיב וקסא:

מוקף רש"י

רצה לשחק בה. ואלא אמר רבי... (ב) ויחסי... (ג) ויחסי... (ד) ויחסי... (ה) ויחסי... (ו) ויחסי... (ז) ויחסי... (ח) ויחסי... (ט) ויחסי... (י) ויחסי...

השוואת פרק שני חולין

עין משפט ונר מצוה לט:

מקום שאין מחשבה פוסלת בחולין אלא בשתי עבודות. פירש בקונטרס בשמיטה וזכריקה (ב) דמתיב וקסא לריב"א דזכריקה דס לעבודת כוכבים לא מיתקן בשר דמזיכה לקמן גבי הכו שטייע דיהבי דיכרי לעבדו ישראל ובישרא לדידכו ומסיק דכשרה דהלכה כרבי יוסי דזה מחשב זה עובד לא אמרינן ונמה שורקו דס לעבודת כוכבים אחרי קל לא מייטינן עוד תימא כדילא כמספתא אס משמטיה זרק דס לעבודת כוכבים ולהקטיר חלבה לעבודת כוכבים זה היה מעשה עובדי ולא אמרו כה לא איסור ולא הימר והיינו משום שהוכיח סופו על מחלתו כדבסמון אבל זכריקה מיהא לא מיתקלא וי"ל נהי דכמהה לא מיתקלא דס מיהא אימקס:

קבט א מ"י פ"ג מה"ל שטייה הע"י סמ עשין סג טושיע יוד פ"ד ספ"ג א ק"ב ב מ"י סג הלכט טו טושיע סג פט"י ג ולתמלא:

קלא ג מ"י פ"ג מה"ל גימשיח הלי"ג סמ עשין נ טושיע ה"ע פ"ד ק"ה ספ"ג טו ק"ב ד מ"י סג הלי"ג טושיע סג פט"י ג

ק"ה ה מ"י פ"ט מה"ל תימנ"ה ה"י: ק"ה ד מ"י פ"ג מה"ל וימיה ה"י: סמ עשין סג טושיע ה"י: ס"ד ק"ה ד מ"י פ"ג מה"ל טושיע ה"י: סמ עשין סג טושיע יוד פ"ד ד ספ"ג ה"י:

רבינו גרשום

כלומר אבא בשתי עבודות פסל לזרוק דמה וזכריקה חלבה וזרקו וכן ארבע עבודות קבלה הולכה וזיקה והקטרה: ששטה ואח"כ חישב עליה כלומר ששטתה א: רצה לשחק בה כלומר ואין כותבין. (כלומר) שאינו טישה אלא שחב: והויין בה משטה לסתור כלומר כרישא אמרינן רצה לשחוק בה כלומר אמר רבי: הו"י: הוכיח וספן על תחילתו הוי זהו: כלומר כיון הא דעלה לגג ונפל ומה: אמר רבי: אס מעצמו נפל הוי זהו: כלומר דקסבר אמאי אלוהי הא חזו ליה כענין: רישך ורר. אפילו למ"ד מעות בעובד כוכבים קוומת הכה לא סמכא דעמיה כיון דמצי מדמי ליה ואי אלמא הוא אסור מדרבנן ואפילו למ"ד כפ' שני דכסרות (דף ג.) דמשיכה בעובד כוכבי קוומת ולא מעות:

כלומר אבא בשתי עבודות פסל לזרוק דמה וזכריקה חלבה וזרקו וכן ארבע עבודות קבלה הולכה וזיקה והקטרה: ששטה ואח"כ חישב עליה כלומר ששטתה א: רצה לשחק בה כלומר ואין כותבין. (כלומר) שאינו טישה אלא שחב: והויין בה משטה לסתור כלומר כרישא אמרינן רצה לשחוק בה כלומר אמר רבי: הו"י: הוכיח וספן על תחילתו הוי זהו: כלומר כיון הא דעלה לגג ונפל ומה: אמר רבי: אס מעצמו נפל הוי זהו: כלומר דקסבר אמאי אלוהי הא חזו ליה כענין: רישך ורר. אפילו למ"ד מעות בעובד כוכבים קוומת הכה לא סמכא דעמיה כיון דמצי מדמי ליה ואי אלמא הוא אסור מדרבנן ואפילו למ"ד כפ' שני דכסרות (דף ג.) דמשיכה בעובד כוכבי קוומת ולא מעות:

חולין. לענין עבודת כוכבים שאין מחשבה פוסלת בהן ד' עבודות אלא בשנים בשמיטה וזכריקה דהוי הוא דכתיבן (שמות כג) וזכח לאלהים יתרה כל אסין נספיהס מדס (מהלכ טו) אכל קבלה והולכה לא כתיב בהו והקטרה אע"ג דשייכא בעבודת כוכבים מיהו לאו עבודה היא לאספודי בהמה משום הקטר חלבה לעבודת כוכבים היכא דלא נשמטה ולא זרק דמה לעבודת כוכבים דהא אפילו בפניס לא מפסיל קרבן אס חישב על אפילת בשר בשעת הקטר חלבים: ואח"כ חישב משום לזרוק דמה או להקטיר חלבה: אמרינן סמס מחשבת עובד כוכביס (א) לעבודת כוכבים והאי נמי אף על גב דאיגלאי מילתא דמזמור"ו הוא לא אמרינן מסמסא כי שטתה ברישא להכי שטתה דסמס מחשבנו לעבודת כוכבים לא אמרינן: אלא דלא שמעינא דשפי. לא בתחלה ולא בקוף: אלא גבי עובד כוכבים. דשעת שמיטה כיון דהוי בחוקמו בשעת שמיטה: הוכיח סופו לא אמרינן. דלמלא אחר השמיטה נכנס בו ית"ר והמיר דמ"ו: דרש"ג. דלמר הוכיח סופו על מחלתו: ככריא שאמר כתבו גמ לאשתי. ולא אמר כתבו ומהו והלך לו: רצה לשחק בה. שלא תפליר בו למת לה גט לפוטרה מיבס אס ימות והפליגה דכדכריס ואין אלו נעשין גטו לגרש דהא לא אמר מני. להכי נקט בריא דאילו מסוכן קיימא לן הוכיח כ"ש שורי דלמר כותבין ועומתין דתנן (גיטין דף סה:) כדאשונה היו אומרים היו"א בקולר ואמר כתבו גט לאשתי אע"פ שלא אמר מני הרי אלו כותבים ועומתים שמפיה שהיה כהול על מיתתו לא הספיק לגמור דכריא ומזוי לומר אף המפסד והיו"א כשיירא ר"ש שורי אומר אף המסוכן וא"ר מנחל הלכה כר"ש שורי: ונפל ומת. וכבר כתבו ונתנו העדים גט לאשתי: אס מעצמו נפל. ודאי ממחלה היה דעתו לעלות וליפול וה"ל כהול כמסוק: מעשה לספור. הא אמרת רישא רצה לשחק בה ולא נתת חילוק בדכ"ד: ודילמא שאני הסס דקאמר. ברישא כתבו ואיכא קמא הוכחה בתחלה ונפילתו גליי מילתא בעלמא הוא דהאי דלמר ברישא כתבו ע"מ ליתן קאמר: ואמר הלה. זה שניתנו לו: אי אפשי. אין רצוני: אס היס רבו שני כפן. זה האומר אי אפשי בהן על כרחו שלי הן ויאלכו תרומה ולקמיה פרין ואפילו עומד ולווח: כבר זכו כן יורשי ראשון. שהיא ישראל: אפילו עומד ולווח. בתמיה והיכן מלינו

אומר כיון שאמר הלה אי אפשי בהן כבר זכו בהן יורשין והוינן בה לת"ק אפילו עומד וצווח אמר רבה ואיתימא רבי רבא בצווח מעיקרא דכ"ע לא פליגי רבא אחר ושתק ולבסוף צווח דכ"ע לא פליגי רבא ושתק ובסוף צווח ת"ק סבר מדשתיק קננהו והאי דקא צווח מיהדר קא הדר ביה ורשב"ג סבר הוכיח סופו על תחילתו והאי דלא צווח מעיקרא סבר כי לא אתי לידיה אמאי אצווח אמר רב יהודה אמר שמואל הלכה כרבי יוסי הגהו טייעי דאתו לציקוניא יהיב דיכרי לטבחי ישראל אמרו להו דמא ותרבא לדידן משבא ובישרא לדידכו שלחה רב טובי בר רב מתנה לקמיה דרב יוסף כי האי גוונא מאי שלא ליה הכי א"ר יהודה אמר שמואל הלכה כרבי יוסי א"ל רב אחא בריה דרב אריא לרב אשי לר"א יהיב ליה זוזא לטבחי ישראל מאי אמר ליה חיוני אי איניש אלמא הוא דלא מצי מדמי ליה אסור ואי א"ל רישך ורר: מתני' השוחט לשם הרים לשם גבעות לשם ימים לשם גהרות לשם מדרבות שחיטות פסולה שנים

מקבל מתנה בעל כרחו: בשופק. וקבל השטר: שויכה לו ע"י אחר. שמקר שטר המתנה לאחר פלוני: כרבי יוסי. דאין הכל הולך אלא אחר השחטו ואפילו שמענייה דחשיב לא פסיל: טייעי. ישמעאלים ואינן אובלין אלא בשר שחוטת ואפילו היא מתה מאליה שחט אומה לאוכלה וכן דרשן: דיכרי. איליס: דמא ותרבא לדידן. לעבודת כוכבים דמיתן שחטו טרודים נעסקיהן היו נותנין לטבחי ישראל לשחוט ולהפשיט: כרבי יוסי. ומתרינן: לר"א. דלמר מחשבת עובד כוכבים לעבודת כוכבים פוסלת שחיתת ישראל אפילו אין לו בה אלא דבר מועט: ויהיב ליה. עובד כוכבים וזוזא לטבחי ישראל בשביל בשר ואמר לו ששתחטו בהמתך תן לי בדינך זה בשר מי מיתקן כו"י) בהמה כהכי מי אמרינן כי אמר רבי אליעזר היכא דהויא בהמה בשחטות מבי וזבנה מעיקרא או שהיתה כולה של עובד כוכבים ונתנה לישראל חוץ מחצר כבד שלה אבל כי היא גוונא לא או דלמא לא שאל: אי איניש אלמא. האי עובד כוכבים ולא מצי האי ישראל לדמיה אס היה רוצה להחזיר לו דינר שלו אישתכח דקיימה גמורה היא: ואי לא מצי א"ל רישך ורר. הרי ראשך והרי הר הכה זה על זה או קבל דינר שלך וכיון דמצי לדמיא ואשתכח דכי שחית ישראל לאו אדעתא דעובד כוכבים קשיתו ואינו נעשה שלוחו על כרחו דמיומר אמר האי ישראל אי בעינא מהדרנא ליה זוזיה הילכך שריא ולי בעי יהיב ליה ואע"ג דקדילי (בבבב) דף ג.) מעות העובד כוכבים קוומת ריש לו חלק בה מיהו ישראל כי שחית מסלק ליה לעובד כוכבים ואינו נעשה שלוחו דל"ל לא לעשות שימפתין אבל באיניש אלמא על כרחו שמיטה אף בשבילו היא ועובד כוכבים מחשב עליה: מתני' לשם ימים. עששה היס עבודת כוכבים: שנים

א: ויחסי ד"ל ששטה סמס בלא מחשבה.